

foretagen efter saadanne foreløbige Love. Den ærede 4de Landsstingsmand for 1ste Kreds (Blekingberg) yttrede saaledes, at han holdt sig overbevist om, at Regjeringen enten ad administrativt Veie eller ved Lovgivningsforanstaltninger vilde forhindre, at Udskrivning oftere foretages paa den Maade. Den høitærede Justitsminister yttrede selv, at han fandt det uheldigt, om det skulde blive nødvendigt, fremdeles at foretage Udskrivning efter foreløbige Love; han yttrede fremdeles, at han ansaae det for meget ønskeligt, at der kunde træffes en anden Udvei; han antydede selv tvende Maader, enten saaledes, at Sessjonen blev forlagt til om Foraaret, — hvorved han tillige yttrede, at dette vilde have visse Fordels med Hensyn til Udskrivningen til Søkrigstjenesten, — eller ogsaa saaledes, at man muligt kunde foretage de foreløbige Arbejder med Hensyn til Udskrivningen tidligere og udsætte Udskrivningen selv til et senere Tidspunkt. Den Bænkfelighed, som der er at overvinde, er fornemmelig at søge i § 13 Børnepligtsloven af 12te Februar 1849; men, naar det i denne Paragraph hedder: „Udskrivning til Hæren skeer paa de anordnede Sessjoner i Overensstemmelse med de Forfrister, som nu ere eller i Fremtiden maatte blive givne,“ saa forekommer det mig, at deri ligger et Vink til, at man hellere, naar § 13 i Børnepligtsloven kommer i Collision med § 51 i Grundloven, da maatte træffe saadanne Foranstaltninger, som vilde være nødvendige, for at gjøre en Forandring i denne Bestemmelse i Udskrivningsloven. Dette vilde jo muligviis kunne skee paa den Maade, at man, istedetfor, som der nu staaer: „Udskrivningen skeer paa de anordnede Sessjoner,“ satte i denne Paragraph af Børnepligtsloven „Udskrivningen til Hæren skeer en vis Tid“ — 1, 2, 3 Maaneder — „efter de anordnede Sessjoners Begyndelse.“

Den høitærede Justitsminister har paa et andet Sted yttret, at en Deel af Mandskabet for Iaar vilde blive indkaldt omtrent til den 5te Januar i indværende Aar. Den 5te Januar er nu forbi; hvis altsaa noget Mandskab er indkaldt ifølge den foreløbige Lov, inden Landsstinget har havt denne Lov til Behandling, vil dette ikke stemme med hvad der findes

i Motiverne til Udkastet; det hedder nemlig i disses Slutning: „at der findes saameget mindre nogen Betænkelighed imod at foretage Udskrivningen ved en foreløbig Lov, som Rigsdagen jo vil komme sammen længe førend det paa Sessjonerne udskrivne Mandskab skal møde til Tjeneste.“ Jeg vil derfor tillade mig at henvende til den høitærede Justitsminister det Spørgsmaal, om han ikke troer, at det skulde være muligt enten ad Lovgivningsveien eller ved administrative Foranstaltninger at forhindre, at Udskrivningen for Fremtiden vil blive foretaget ved foreløbige Love, og fremdeles, om der virkelig i Aar er blevet indkaldt noget Mandskab inden Datum.

Justitsministeren: Med Hensyn til det fremsatte Spørgsmaal kan jeg i det Væsentlige ganske henholde mig til de Øtringer, som jeg i samme Anledning tillod mig at fremsføre i forrige Sessjon; disse Øtringer ere tildeels blevne fremsatte af den ærede Landsstingsmand, som nu havde Ordet. Jeg anseer det for aldeles klart, at, naar Noget ifølge Grundloven kan skee ved Lov, kan ogsaa, naar Omstændighederne kræve det, en foreløbig Lov gives om saadanne Gjenstande (Nei!), og jeg maa derfor ansee det for utvivlsomt, at det ogsaa kan være fuldkommen lovligt, at udstede en foreløbig Lov angaaende Udskrivningen. Paa den anden Side vedtfænder jeg mig fremdeles den Mening, at jeg holder det for lidet ønskeligt, at man hvert Aar skal foretage Udskrivningen ved en foreløbig Lov, og, som jeg tillod mig i forrige Sessjon at yttre her — og ogsaa i denne Sessjon paa et andet Sted har yttret —, vil jeg haabe, at man maaffee allerede for næste Aar vil kunne undgaae en foreløbig Lov angaaende Udskrivningen. Jeg antydede i forrige Sessjon en dobbelt Veie, hvoraf man muligt kunde vælge den ene, for at undgaae en foreløbig Lov. Den ene Veie var, at Sessjonen, istedetfor at holdes om Efteraaret, holdes om Foraaret; men dette har ikke ladet sig iværksætte, da man derved vilde komme i Strid med Armeeargansationsplanen, og, hvorvidt denne skal forandres eller ikke, har vel været under Overveielse, men et Resultat er endnu ikke fremkommet. Efter Armeeargansationsplanen skal nemlig Mandskabet møde, som af